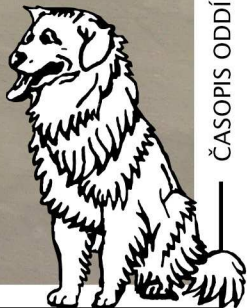

Hejsek 6

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIII únor 2018

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Bruslení se podařilo, zdatně jsme objeli Prahu kolem dokola a promítli si staré i nové fotky. Slyšel jsem, že se mnoho z vás bruslilo poprvé – a šlo vám to báječně, gratuluji!

Haf! Haf! Haf!

Tábor se nám pomalu ale jistě začíná blížit. Zvlášť vy, kteří jedete na tábor poprvé, budete potřebovat novou bedýnku a postel. Chodte nám proto prosím na čaje, abyste si to všechno stihli zavčas vyrobiť!

Haf! Haf! Haf!

Již brzy nás čeká výroční výprava a s ní velkolepé čtyřicáté výročí. Jistě to bude stát za to, pozvali jsme spoustu starých Vpředáků, a tak dorazte

i vy! A hlavně zapracujte na nováčkovské zkoušce! Není větší cti, nežli složit oddílový slib přímo na čtyřicátém výročí.

Haf! Haf! Haf!

To je divné, nemůžu se doštěkat nikoho z velkého Vpředu, kdo by měl v únoru narozeniny. Jestli někdo takový je, jistě mi to povězte, a já si vás doplním do evidence.

Haf! Haf! Haf!

A taky se nám blíží mistrovství v uzlování, pozor, bude už po jarních prázdninách! Pilně se zdokonalujte ve všech třech disciplínách – v základní šestce na čas, v uzlech navíc a v tajné disciplíně. A jak se připravit na tu? Inu, dobrého vazače nemůže nic překvapit.

Co budeme dělat my větší?

- 6. 2. Jarňáková oddílovka (16.30–19.00)
- 13. 2. Jarňáková oddílovka (16.30–19.00)
- 20. 2. Mistrovství v uzlování (16.30–19.00)
- 24. 2. Výroční výprava
- 25. 2. Dopoledne se staršími
- 27. 2. Družinovky (16.30–19.00)
- 28. 2. Družinovka (16.30–19.00)

A dále?

- 29. 3. – 2. 4. Velikonoční výprava
- 20.–22. 4. Výprava (asi na Sázavku)
- 1. 5. Družinkové výpravy
- 11.–13. 5. Štítek táborníka
- 8.–10. 6. Poklad a voda
- 30. 6. – 22. 7. Tábor

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V lednu jsme se utkali v tradičním mistrovství v uzlování. Nejlépe si vedl Tomík, kterému gratulujeme k vítězství.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V únoru oslaví náš oddíl 40. narozeniny, při té příležitosti bude vyhlášen i vítěz půlročního bodování. A můžu vám prozradit, že to je opravdu dramatický souboj letos.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Letní prázdniny jsou sice ještě docela daleko, do svých kalendářů už si ale můžete poznamenat termín tábora! Pojedeme od 3. do 10. 8.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Týna: „Víte, co je to mucholapka?“ Emička: „To znamená, že se zmuchláme!“

Co budeme dělat my menší?

1. 2. Schůzka (17.00–18.30)

8. 2. Schůzka (17.00–18.30)

15. 2. Schůzka není!

22. 2. Schůzka (17.00–18.30)

24.–25. 2. Výroční výprava

A dál...

16.–18. 3. Víkendová výprava

1.–2. 4. Velikonoční výprava

11.–13. 5. Oddílové hry o štítek táborníka

9. 6. Poklad

3.–10. 7. Tábor

Štěně

Výprava do ZOO

13. 2.

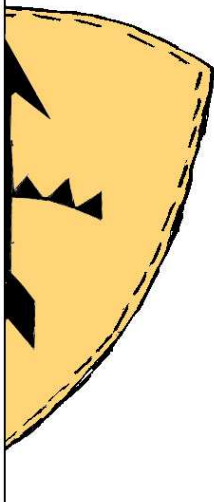
Sešli jsme se na Nádraží Holešovice, nasedli jsme do autobusu a zanedlouho jsme stáli před branou pražské zoo. S potěšením jsme zjistili, že nejsou tak třeskuté mrazy jako v loňském roce. Přesto jsme jako první navštívili teplý pavilon, abychom se podívali, jaká zvířata žijí v indonéské džungli. Když jsme vylezli, spočinul náš zrak na klouzačce, kterou jsme museli hned vyzkoušet. Nad klouzačkou jsme posléze pozorovali ledního medvěda. V tu chvíli přišla Simča s tím, že nás pan správce žádá o pomoc, byl nějaký popletený, takže ani nevěděl, kde lední medvěd žije. Zaznamenali jsme mu to tedy urychleně do mapy. Další zastávkou byl pavilón Afrika zblízka, kde jsme měli tu čest být svědky krmení opiček. K našemu zklamání byl hroší pavilón zavřený, takže jsme pokračovali až k žirafám. U žiraf jsme si dali svačinku a pomohli panu správci tak, že jsme spočítali, kolik žiraf v pavilónu je. Za chvíli jsme panu správci spočítali i slony. Na nedalekém hřišti jsme si vyzkoušeli vývoj od ryby až ke slonovi. Naše cesta vedla dále kolem sov, leopardů a kamzíků, které jsme panu správci rovněž spočítali. V pavilonu šelem jsme se naobědvali a podívali se na krmení lvů a tygrů (i dvou malých tygrátek). Naše

další cesta vedla k velemlokům a radaru, který nám změřil, jakou rychlostí běžíme a ukázal nám, jaké zvíře běhá také tak rychle. Zahráli jsme si na honěnou v ptačích dvojicích. U goril jsme zjistili, že mají také mladé, takže jsme mohli obdivovat malá gorilátka. Následně jsme zkoušeli hledat, co mají různá zvířátka společného. Čas už se nám ale chýlil, ke konci, takže jsme zrychlili krok, abychom se ještě stihli podívat na gaviály, lachtany a tučňáky. Naše štěstí na krmení zvířat pokračovala, protože jsme viděli i krmení tučňáků. Pak už opravdu zbývalo jen dojít na autobus a dojet na Nádraží Holešovice za rodiči.

Moli útočí

Víte co se děje 24. února? Náš oddíl má 40. narozeniny. Ale co se nestalo, když jsme byli kontrolovat oddílovou vlajku zjistili jsme, že nám jí prožrali moli. Pomůžeš nám vlajku opravit? Stačí když dokreslíš druhou část oddílového znaku. Pokud opravíš znak a ukážeš ho Majdě nebo Týně získáš bod do bodování. A pokud chceš ještě jeden, řekni holkám jakou barvu mají deky na lenoškách.

Kontakty:

Májka 725 807 853

Sára 728 739 631

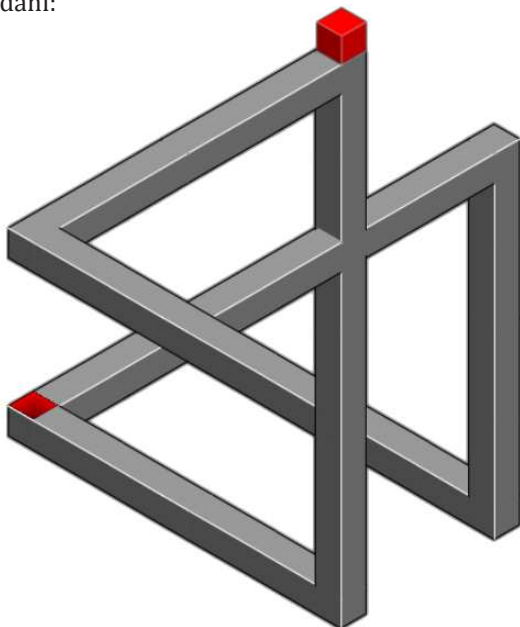
Pejsek

Ztracená krychlička

Pro starší od 6. třídy včetně

Krychlička se vydala z červeného políčka na výlet a ztratila se. Pomoz jí najít cestu zpět. Krychlička se může kutálet stále po stejné stěně a nemůže se překulit přes hranu. I tak se však dokáže vrátit. Řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů.

Zadání:

Retro kronika

Jak vypadala výroční výprava před patnácti lety?

Výročka

1. 3. 2003

Dne 1. 3. jsme vyrazili jako každý rok do naší rokle úmluvy a poté na naše oblíbené oddílové klání-patlání palačinek. Ale pozor! Letos to nebyla jenom taková obyčejná výročka! Slavili jsme 25 let, tedy čtvrtstoletí. Vystoupili jsme na Karlštejně a vydali jsme se po zledovatělé cestě na naší louku, kde došlo opět ke hře „nahý v trní“. Někdo ji přežil bez šrámů, jinde trochu tekla krev. Po dalším úseku cesty jsme si zavázali oči a vydali se k roklí úmluvy. Po vykopání listin Májka a Míša slibovali. Dostali jsme perníček ve tvaru oddílového znaku. Neradi jsme se rozloučili s roklí úmluvy a šli jsme plácát palačinky. A jak to dopadlo? Pár jich vyplnilo Sašův vykopaný odpadkový koš, ale většina se povedla. Po patlání palačinek jsme se vrátili do Karlštejna na vlak.

zapsala Veverka, redakčně zkráceno

Tajný rozhovor

Tajný rozhovor. Poznejte s kým byl. Řekněte to Máje (ale tajně, ať to nikdo neslyší). Když to uhodnete, získáte bod do bodování. Pozor! Na každý Tajný rozhovor máte jen jeden pokus. Člověk, se kterým je rozhovor udělán, dělá samozřejmě jakoby nic.

Jaké je tvé nejoblíbenější táborové jídlo?

Guláš po pokladu.

Jakým z následujících způsobů si sundáváš svetr?

a) chytíš ho vzadu a přetáhneš ho přes hlavu

b) vyvlíkneš si ruce z rukávů a pak si svetr přetáhneš přes hlavu

c) vyvlíkneš si jednu ruku z rukávu, přetáhneš si svetr přes hlavu a pak vyvlíkneš druhou ruku

Sundám si rukávy a pak si ho svlíknu.

Jaká je tvá nejoblíbenější tramvajová linka?

9, protože s ní jezdím nejvíc.

Jaká je tvá oblíbená marmeláda?

Borůvková.

Co bys dělala na výpravě, kdybys mohl vymyslet program?

Byla bych na Hauenštejně a nepracovala bych.

Jaké je tvé nejméně oblíbené táborové jídlo?

Koprovka

Otázky ze života klubovny

Sojčí uznání nám v klubovně visela pod oknem v těch místech, kde máme teď desku se stopami, a byly to barevná dřevěná kola.

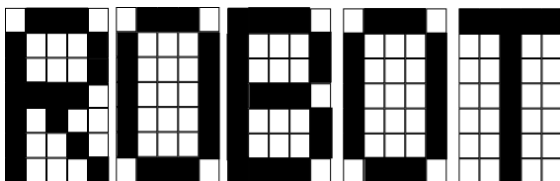
V únoru by mě zajímalo kolik máme v klubovně Pomerančových hrnečků za vítězství v bodování.

Odpovídejte Samaře.

Neznámé šifry a jak na ně

Nejprve si prozradíme řešení šifer z minulého dílu. Obsahuje-li zpráva obrázky, bludiště či vybarvenou čtvercovou mřížku, nejspíše se jedná o šifru grafikou. Ta může být často ukryta i v podobě souřadnic. Je potřeba zapojit kreativitu a zkoušet, jak vykreslit písmenka. V případě z minulého dílu stačilo nakreslit si dohromady vždy dvojici horní/dolní obrázek a vybarvit taková políčka, která byla obsažena právě v jednom z nich. Řešení tedy bylo následující:

V neznámé šifře pro mladší stačilo nenechat se zmást různě velkými písmenky a vynechat stále se opakující slabiku „HA“. Řešení bylo PRASOPES.

Šifra pro starší do stupňů (6.–9. třída)

Dana má modré tkaničky a nebydlí vedle Evžena. Standa je vlastníkem želvy, která chodí hrozně pomalu. Ema má maso, máma má mísu. Tomáš slaví narozeniny. Kolik je mu let?

Šifra pro mladší (1.–5. třída)

?ukčindeb a letsop uovotoh etám žU .ížílb es žu robáT.

Cestopis z Bulharska

Úterý 22. 8.

Ráno nás vzbudili Jenda s Vosou se slovy „vidíme modrou oblohu“. Když jsme se vysoukali z mokrých stanů, zjistili jsme, že je všude mlha. Naštěstí se během snídaně rozpustila a my mohli vyrazit dál. Dneska nás čekal zlatý hřeb našeho putování – Musala.

Nejdřív nás čekalo stoupání a pak kus cesty po vrs-tevnici. Cesta vedla po kamenité pěšině, vedle níž jsme našli ručník. Po zevrubném zkoumání jsme zjistili, že se jedná o nouzový toaletní papír, a tak jsme tam ručník radši nechali...

Pak nás čekal výstup do sedla, kde jsme se posílili svačinou. Byl před námi poslední výstup – na vrchol Musaly. Nahoře už jsme všichni viděli vrcholovou chatu, cesta se ale zdála zespodu téměř nekonečná. Nezbyvalo, než začít stoupat. Po chvíli už jsme ale všichni stáli na vrcholu, ve výšce 2925 m.n.m. Po vrcholové fotce a prémii (čokoládě) byl čas na oběd. Na vrcholu jsme potkali i naši už důvěrně známou trojici s repráčkem. Byli to Izraelci (a ne Holanďani, jak jsme si zprvu mysleli, což zjistila Májka předchozí odpoledne, pozn. red.) a repráček tentokrát nechali v batohu.

Na vrcholku stál půllitr vody 2 leva a po obědě se proto Eli, Jenda, Májka, Pom a Vosa vydali na druhý svah kopce pro vodu, kde měla být u jezera nouzová chata. Z jezera jsme ovšem nabrat nesměli a z nouzové chaty se vyklubala horská chata. Paní v chatě nás ale navedla k pramínku kousek pod chatou. Týna,

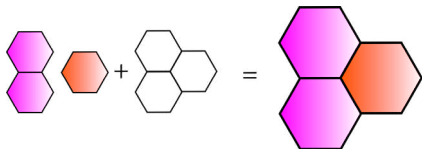
Sára a Samarka mezitím na vrchu sušily stany, které po deštivém večeru ještě nestihly uschnout. Vrcholový vítr byl ale zrádný a stany jim málem uletěly, ukázaly ale hrdinského ducha a stany zachránily!

Když jsme se opět sešli, byl čas vyrazit dál. Vrátili jsme se po červené až na křižovatku se zelenou, po které jsme pokračovali. Hřeben byl poměrně větrný a ostrý, a tak jsme museli (pro nocleh) sestoupit asi sto výškových metrů pod hřeben. Tam foukalo výrazně méně. Postavili jsme stany a uvařili večeri. Zima se nám ale pomalu dostávala pod kůži, a tak jsme si uvařili ještě čaj. Potom byl nejvyšší čas ulehnout k zaslouženému spánku. To jsme ještě nevěděli, jaký mráz noc přinese...

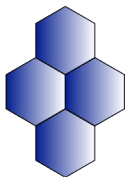
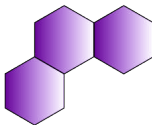
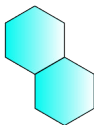
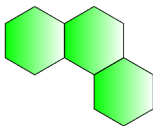
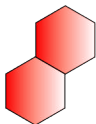
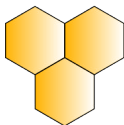
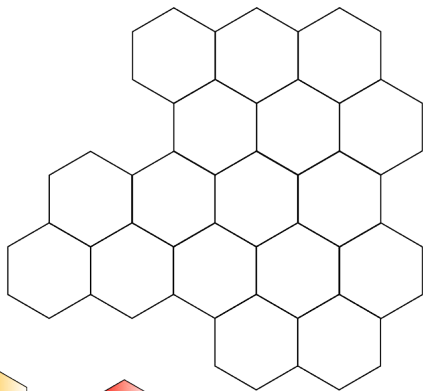
(zapsala Májka)

Šestiúhelníky do 5. třídy

Před sebou vidíš pole z šestiúhelníků, pod nímž jsou umístěny jeho části. Tvým úkolem je části do pole rozmístit tak, aby ti žádná část nezbyla a aby bylo celé pole zaplněno. Příklad správného zaplnění vypadá takto:

Kdo ukáže správně vybarvené pole Štěpánovi, dostane nějaký ten bod do bodování.

6 kroků k neviditelnosti, část první

V šestém díle příručky, kterou snad v životě nebuděš potřebovat, se dozvíš o možnostech maskování v přírodě. Zrovna maskování se občas může hodit i mimo nouzové situace, jen často není tomu potřeba věnovat tolik péče, jako v následujícím textu.

Hlavním cílem maskování samozřejmě je, aby si nás nikdo nevšiml. A pokud nám na tom hodně záleží, je důležité myslet na následující:

1. Tvar a obrys

Obrys lidské postavy dost snadno rozpoznáme i v šeru. Můžeme proto hranice naší postavy a všeho našeho vybavení trochu rozmazat - třeba tím, že nejvýraznější místa (hlavu, ruce, batoh...) zamaskujeme pruhy trávy nebo látky, abych nebyl tvar lidské postavy tak jednoduše poznat.

2. Stín

Zůstávej v co největším stínu. Čím je horší světlo, tím větší máš šanci zůstat bez povšimnutí. K tomuhle pravidlu snad ani není co víc říct.

3. Barva

Musíme se barevně přizpůsobit okolí. V české přírodě se nejčastěji hodí zelené nebo hnědé odstíny, důležité je vždycky ale přemýšlet nad tím, jestli zapadáme

do svého okolí. Třeba v postapokalyptickém městě by se možná hodila víc nějaká šedá.

Jednobarevné plochy jsou v přírodě nepřírozené, mnohem přirozenější jsou fleky různých odstínů, jak je to vidět třeba na oddílových maskáčových celtách. Jen si vzpomeňte, jak dlouho jsme na posledním táboře hledali ubohého velvyslance.

Je samozřejmě důležité maskovat na sobě co největší plochu, ideálně tedy i obličej a ruce.

Další tři důležité body se dozvíš v příštím Pejskovi. Pokud si chceš přečíst víc o tom, jak přežít, podívej se na příručku k přežití (je k dostání i jako mobilní aplikace). Je sice anglicky, ale je tam spousta obrázků a použil jsem ji i pro sepsání tohoto textu:

<http://vpr.red/survivalManual>

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

Samara (733 210 214)

Vosa (720 368 688)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz

